

Andrzej Kosiorek

Ruda, gm. Skierniewice, woj. skierniewickie

Informator Archeologiczny : badania 16, 52-53

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania miały na celu ustalenie zasięgu osady w kierunku północno-zachodnim. Dwa wykopy o łącznej powierzchni 16 m² usytuowane na północno-zachodnim skraju obszaru zajmowanego przez osadę. W ich obrębie nie stwierdzono obecności obiektów nieruchomych.

Z obserwacji stratygraficznych wynika, że pod 25 cm warstwą orną występuje cienka, zanikająca, ciemno-brunatna warstwa kulturowa.

Uzyskano następujący materiał archeologiczny: 1/ ceramika - 254 fragmenty, w tym 17 zdobionych przeważnie ornamentem sznurowym, 2/ siekierka krzemienista, 3/ krzemienie - 133 sztuki, w tym 4 skrobacze gładzone.

ROŻENTAL, gm. Pelplin
woj. gdańskie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadził mgr Olgierd Felczak, Finansowało MA w Gdańsku.
Pierwszy sezon badań. Osada kultury
pucharów lejkowatych.

Stanowisko znajduje się w południowej skrajnej części Pojezierza Kaszubskiego w odległości 1,5 km na południe od centrum wsi Rożental. Usytuowane jest w obrębie niewielkich wyniesień przechodzących w kierunku wschodnim w stromą skarpe opadającą ku rzece Wierzycy. Twory powierzchniowe występujące na obszarze stanowiska i w jego okolicy wiążą się z fazą pomorską zlodowacenia północnopolskiego i są reprezentowane przez piaski i żwirzy wodnolodowcowe.

Celem wstępnych badań było zweryfikowanie stanowiska pod względem przestrzennym i chronologicznym. Założono 1 wykop główny i 2 sondażowe o łącznej powierzchni 52 m².

W wyniku badań natrafiono na dwie silnie zniszczone jamy o niejasnej funkcji, zalegające w żółtym piasku. Największa ilość materiału archeologicznego wystąpiła na pograniczu warstwyornej i żółtego piasku. Rozkład ceramiki w obrębie wykopów był dekoncentryczny.

Materiał zabytkowy jest reprezentowany przez 1.318 fragmentów ceramiki pochodzącej z takich naczyń, jak: puchary, amfory i flaszki z kryzą oraz 310 sztuk krzemienia, w tym 2 skrobacze. Analiza odkrytych wytworów pozwala wstępnie określić chronologię omawianego stanowiska na fazę wiórecką wschodniej grupy kultury pucharów lejkowatych.

Materiały znajdują się w MA w Gdańsku

Badania będą kontynuowane.

RUDA, gm. Skierniewice
woj. skierniewickie

Biuro Badań i Dokumentacji
Zabytków w Skierniewicach

Badania prowadził mgr Andrzej Kosiorek. Finansowało Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków w Skierniewicach. Ślady osadnictwa z okresu neolitu oraz z wczesnego średniowiecza.

Obiekt znany w literaturze jako grodzisko stożkowane został poddany badaniom weryfikacyjnym. Wykopy o łącznej powierzchni 18,5 m² założono na majdanie /2/ i 1 na zboczu. Eksplorowano je do głębokości ok. 2,5 m. Nie stwierdzono występowania warstw kulturowych, natrafiając jednocześnie na fragment okopu z okresu I wojny światowej.

Materiał ruchomy to 3 fragmenty ceramiki wczesnośredniowiecznej i 2 fragmenty ceramiki kultury pucharów lejkwatych.

Obiekt jest tworem naturalnym, używanym /prawdopodobnie/ jako miejsce czasowego schronienia /?/ mieszkańców okolicznych wsi.

SANDOMIERZ
woj. tarnobrzeskie
Wzgórze Zawichojskie

Państwowe Muzeum
Archeologiczne w Warszawie
Wojewódzki Konserwator
Zabytków w Tarnobrzegu

Badania prowadziła mgr Hanna Kowalewska-Marszałek. Finansował WKZ w Tarnobrzegu. Drugi sezon badań. Osada neolityczna cyklu lendzielsko-polgarskiego.

Wykop tegoroczny usytuowano w bezpośrednim sąsiedztwie wykopu z ubiegłego roku, na krawędzi obrywiska. Obejmował on działki: III, IV, VII, XVI i XVII. Eksplorowano rozpoczęte w 1981 r. obiekty nr 2 i 4; obiekt 2 /jame/ wybrano do calca, natomiast eksplorację obiektu 4 /rowu/ znacznie zaawansowano, uzyskując m.in. kilka przekrojów poprzecznych. Ponadto badano odkryte w br. jamy nr 5, 6, 7. Ogółem przekopano 112,5 m² powierzchni do znacznej niekiedy głębokości /ponad 1,5 m/.

Stwierdzono zróżnicowanie funkcjonalne obiektów. Na uwagę zasługują pozostałości przydomowej pracowni krzemieniarskiej /jama 7/. Ciekawa jest również jama 6, w której znaleziono szkielet psa i nieliczne fragmenty ceramiki wczesnobrązowej. Nadal nie wyjaśnione pozostaje przeznaczenie rowu o V-kształtnym profilu poprzecznym: został odosłonięty na przestrzeni 15 m, biegnie w linii prostej w kierunku N-S, a jego wypełnienie jest bardzo zróżnicowane.

W trakcie prac wykopaliskowych pozyskano 1.503 fragmentów ceramiki, 790 krzemieni i liczny materiał organiczny /dużo kości zwierzęcych, muszle, ości i łuski rybie/.